

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”.

Anul IX.

București, 1929.

No. 2.

PROTOCOL

Asupra primei Adunări Generale a Conferinței Moldova de Nord ținută în Iași dela 16–19 Noembrie 1928.

Ședințele s'au ținut în Sala Gheltzer din Str. Doamnei No. 17, participând un mare număr de membri din Comunitățile din Moldova și Basarabia de Nord, precum și din

ședințele Conferinței Moldova de Nord, cu cântare și rugăciune.

Cele 33 Comunități au fost reprezentate prin 85 delegați.

Dela Conferința Moldova de Nord.

Bucovina, simțind cu toții multe și mari binecuvântări cerești.

Ca oaspete din partea Diviziunii Europene am avut pe fratele Steen Rasmussen, Secretarul Departamentelor din Diviziune. Uniunea Română a fost reprezentată deasemeni prin Președintele ei fr. Petre Păunescu, fr. Ștefan Demetrescu, Ioan Bauer și fr. D. Wall.

Seria ședințelor Adunării Generale s'a deschis în ziua de 16 Noembrie 1928 orele 9 dimineața de către fr. Gheorghe Stănescu, Pre-

ședintele a prezentat adunării pe iubiții frați cari cu atâta dragoste au binevoit să vină în mijlocul nostru, arătând apoi că scopul acestei Adunări Generale este ca în legătură cu lucrările Administrative, să ne consacram din nou pe altarul lui Dumnezeu și să facem planuri pentru progresul lucrării Lui.

S'a propus de către fratele Președinte al Conferinței, Gh. Stănescu, pentru primirea în

Conferință a următoarelor comunități noi:

1. Camena cu 17 membri
2. Chișinău cu 7 membri
3. Manolești cu 27 membri
4. Silăuți cu 56 membri
5. Soloneț cu 27 membri
6. Seletin cu 16 membri
7. Moldovița cu 14 membri
8. Clișcăuți cu 22 membri
9. Vama cu 7 membri

Deci 9 Comunități cu 193 membri.

Secretarul Cassier al Conferinței, fr. Gh. Rădoi a prezentat Raportul Statistic de membri, care arată că la data ținerii Adunării Generale, Conferința noastră are un număr total de 33 Comunități organizate cu un număr de 1100 membri.

A prezentat apoi Raportul financiar pe Trimestrul II și III din anul 1928.

Președintele Conferinței a propus delegaților Conf., discutarea acestor rapoarte cari au fost primite apoi cu unanimitate de voturi.

Pentru pregătirea și studierea lucrărilor Adunării Generale și potrivit organizației Denominațiunei noastre sau ales cu unanimitate de voturi următoarele Comitete: 1. Comitet de Hotăriri. 2. Comitet de Acreditări. 3. Comitet de Numiri.

Comitetul de Acreditări a propus următoarele persoane în lucrarea Misionară din Conf. Moldova de Nord pentru anul 1929:

Predicatori: Gheorghe Stănescu, Petre Betea, Nicolae Alexe, Mihail Manchen, Leon Bălan și Pavel Moroșan.

Predicator-ajutor: George Oresciuc.

Lucrători-Biblici: Nicolae Voinea, C. Ionescu Grăjdinoiu, Gheorghe Darie și Grigorie Lehaci.

Lucrători-interim (nebugetari) Andrei Rizea și Alexandru Popov.

Comitetul de numiri a propus pe următorii frați ca slujbași în Conferința Moldova de Nord pe anul 1929:

Președinte: Gheorghe Stănescu

Secretar și Cassier: Gheorghe Rădoi

Secret. Departamente: Leon Bălan

Diriginte colportori: Andrei Rizea.

Comitet: Gheorghe Stănescu, Gheorghe Rădoi, Leon Bălan, Petre Betea, Nicolae Alexe, Anton Knittel, Vasile Beșleagă.

Propunerile acestor 2 Comitete au fost de asemenea primite și votate cu unanimitate de voturi.

Comitetul de Hotăriri a propus următoarele hotăriri, cari au fost prezintate de Președintele Conferinței, fr. Gheorghe Stănescu spre a fi discutate:

1. Adunați fiind la prima Adunare Generală a Conferinței Moldova de Nord, mulțu-

mim lui Dumnezeu pentru creșterea lucrării Sale, și-L rugăm să ne binecuvinteze și în viitor. În acest scop ținem să făgăduim din partea noastră o și mai mare consacrare altarului Său.

Această hotărâre a fost în deosebi discutată ca fiind de cea mai mare importanță.

Fratele Gheorghe Stănescu, Președintele Conferinței, a propus ca odată cu mulțumirea noastră față de Dumnezeu, să mulțumim și înaltelor Autorități ale Țării noastre, cari în conformitate cu Legile Țării au binevoit să ne dea libertatea de a ține această Adunare Generală.

2. Având în vedere apropierea venirii Domnului și greutățile provenite din diferite teredinte de rățăcire cari duc la cernerea finală este în interesul fiecărui membru să se întărească în credință printr'o conștiințioasă trăire a Adevărului; recomandăm în acest scop:

a. Ținerea regulată a orelor de rugăciuni în familie.

b. Cercetarea personală a Sfințelor Scripturi și a scrierilor Spiritului Profetic, cât și

c. Regulata vizitare a adunărilor.

3. Pentrucă școala de Sabat este mijlocul prevăzut de Dumnezeu pentru clădirea în credință a comunității întregi, recomandăm

a. Studiarea zilnică a lecțiunilor.

b. Vizitarea regulată a școlii de Sabat de către fiecare membru.

c. Ținerea regulată a școlii de Sabat în familiile izolate.

d. Iniințarea în toate Comunitățile de școale de Sabat pentru copii și îngrijirea ca ele să fie vizitate de toți copiii noștri.

4. Pentrucă terminarea marelui lucrări de predicarea Evangheliei în toată lumea în această generație, cere dela noi o maturitate de credință corespunzătoare, recomandăm tuturor membrilor noștri să se silească a dovedi această maturitate de credință prin cultivarea unui și mai mare Spirit de dărnici și credințioși în *Zecimi și Daruri*, pentru susținerea Lucrării lui Dumnezeu mereu în creștere; în acest scop mai recomandăm de asemenea tuturor membrilor, tânăr și bătrân, o mai mare activitate în lucrarea misionară, în deosebi în răspândirea literaturii la ori ce ocazie, mai ales, cu ocaziunea Săptămânii Misionare de Colportaj și Campania de Toamnă.

5. Având în vedere *spiritul timpului* în lumea de astăzi și primejdiile rezultând din acestea pentru țineretul nostru, recomandăm

a. Iniințarea de Cercuri ale Tinerimii în fiecare Comunitate în care există chiar numai mai 5 tineri.

b. Tineretul nostru să rămână în strictă servare a principiilor Comunității noastre, ceea ce privește vizitarea de Cinematografe și saloane, în îmbrăcăminte, și citirea scrierilor morale, având grija să se păstreze complet curat față de toate acestea, noi recomandând fraților noștri să-și ia ca țintă vizitarea Biblii noastre Misionare spre a se forma pentru lucrarea misionară.

6. Având în vedere însemnătatea lucrării de răspândire a literaturii noastre recomandăm călduros următoarele:

a. Tinerii din Comunitățile noastre, să se hotărască a-și face din Colportaj o ocupațiune vieții lor, mai ales pentru că Lucrarea de Colportaj este cea mai bună pregătire pentru Școala Misionară, o pregătire morală și materială.

b. Facem apel special la frații noștri ruși, germani și ruși să hotărască pe tinerii din comunitățile dumnealor pentru a se dedica lucrării de colportaj.

c. Recomandăm deasemeni tuturor fraților și surorilor cari nu au ocupație în timpul liber să practice colportajul de ocazie.

Toate aceste hotăriri au fost discutate, adesea ca fiind de o capitală importanță în raporturile noastre față de Dumnezeu, înaltele lor importanțe, și pentru pregătirea noastră, și s-au votat cu unanimitate în ședințele Adunării Generale.

Ziua de Sâmbătă 17 Noembrie a fost o zi măreață în care cu toții am primit deosebite binecuvântări. Școala de Sabat a fost vizitată de 210 membri și 83 vizitatori iar colecta a fost de 1624, 50 Lei.

După amiază a avut loc solemnitatea înțărării prin binecuvântare pentru serviciul de predicator a fraților: Leon Bălan și Pavel Moroșan. Seara s'a ținut o prelegere cu proiecțiuni luminoase privind tineretul, prelegerea ținută de fr. Steen Rasmussen.

Duminecă 18 Noembrie a. c. orele 4 după amiază a avut loc o frumoasă producție a tineretului, cu recitări, coruri și declamații, iar la orele 8 seara a avut loc o conferință publică cu proiecțiuni luminoase.

În timpul acestei Conferințe s'a simțit cu abundență prezența Spiritului Sfânt, fapt ce a determinat pe unii din membrii noștri să intervină a se face rugăciuni pentru bolnavi, stimulând astfel pe mulți cari au și înălțat glasul în rugă către Dumnezeu în acest scop.

O reînsuflețire generală s'a simțit de toți cei prezenți și Bunul Dumnezeu să ajute ca reînsuflețirea și binecuvântările primite în aceste zile, să rămână neșterse din mintea și inima noastră și să aducă pretutindeni roade pentru viața veșnică.

Președinte,
Gh. Stănescu.

Secretar,
Gh. Rădoi.

Protocolul Adunării Generale a Conferinței Moldova de Sud dela 23—25 Noembrie 1928, din Focșani.

A patra Adunare Generală a Conferinței Moldova de Sud, a avut loc anul acesta la Focșani dela 23—25 Noembrie. Ședințele s'au ținut în localul nostru din Str. N. Săveanu nr. 10. Au luat parte membrii din Comunitățile din partea de sud a Moldovei și a Basabiei, serbând cu toții momente de adevărată iubire creștinească cu multă binecuvântare dela Dumnezeu. Uniunea Română a fost prezentată prin fr. Petre Păunescu și Ștefan Demetrescu.

Seria ședințelor Adunării Generale, s'a deschis la 23 Noembrie ora 9 a. m. cu cântare rugăciune. Comunitățile au fost reprezentate prin 115 delegați, — numărul comunităților fiind de 20.

Președintele Conferinței, fr. Constantin Poșescu, a prezentat raportul statistic despre situația actuală a conferinței Moldova de Sud, la data de 30 Septembrie are un număr de 815 membri. A mai prezentat deasemenea raportul financiar pentru ultimii 3 ani. Din

comparațiile făcute s'a constatat mersul progresiv al lucrării.

Pentru pregătirea și studierea lucrărilor Adunării Generale, s'au ales prin vot unanim un Comitet de Hotăriri, un Comitet de Acreditări și un Comitet de Numiri, potrivit organizației noastre bisericești.

Primul Comitet a propus următoarele hotăriri, cari au fost discutate, admise și votate apoi cu unanimitate în ședințele Adunării Generale:

1. *Hotărîrea de mulțumire lui Dumnezeu.* Conferința Moldova de Sud, în această solemnă adunare, se simte îndemnată a înălța cuvinte de mulțumire și laudă Celui Prea Înalt, rugând pentru noi binecuvântări în viitor. Din partea noastră ținem să făgăduim Domnului, pentru viitor, o și mai sfântă consacrare pe altarul Său.

2. Fiind convinși că venirea Domnului în mărire este foarte aproape, și văzând greutățile provenite din feluritele tendințe de ră-

tăcire, cari duc la cernerea finală, este în interesul fiecărui membru să se întărească în credință, printr'o trăire conștiințioasă a adevărului, și recomandăm pentru viitor:

a) Ținerea orelor de rugăciune în familie în mod regulat.

b) Cercetarea personală a Sfințelor Scripturi și a scrierilor Spiritului Profetic.

c) Regulata vizitare a adunărilor noastre.

3. Deoarece Școala de Sabat este un mijloc prevăzut de Dumnezeu, pentru creșterea în credință a Comunităților noastre, recomandăm:

a) Studiarea zilnică a lecțiilor.

b) Vizitarea regulată a Școalelor de Sabat de fiecare membru.

c) Ținerea Școlilor de Sabat în familiile izolate.

d) Inițierea de Școli de Sabat pentru copii, în toate comunitățile, și îngrijirea, ca ele să fie vizitate de toți copiii noștri.

4. Pentru că încheierea lucrării de predicare a Evangheliei în toată lumea, cere dela noi o maturitate de credință corespunzătoare, recomandăm membrilor noștri, să se silească a dovedi această maturitate, prin cultivarea spiritului de dărnicie și credincioșie în zecimi și daruri, pentru susținerea lucrării mereu în creștere.

În acest scop mai recomandăm tuturor membrilor, tânăr și bătrân, o mai mare activitate misionară; în special, răspândirea literaturii cu ocazia Săptămânii Mari (de Colportaj) și a Campaniei de Toamnă, și în ori și ce ocazie, acestea să fie preocupările noastre în viitor.

5. Având în vedere primejdiile ce împresoară tineretul nostru, recomandăm:

a) Inițierea de Cercuri de Tineri în fiecare Comunitate în care ar fi chiar numai 5 membri tineri.

b) Tineretul nostru este invitat, să observe cu strictețe principiile comunității noastre în ce privește vizitarea de Cinema, Teatre, în îmbrăcăminte și citirea scrierilor imorale; grija lor va fi, să ceară sprijinul lui Dumnezeu, pentru a se păstra în toful curății la corp, la suflet și la spirit. Se recomandă încă, să-și ia ca țintă vizitarea Școlii noastre Misionare, întru pregătirea lor pentru lucrarea misionară.

6. Având în vedere însemnătatea lucrării de răspândirea literaturii noastre, recomandăm călduros următoarele:

a) Tinerii din Comunitățile noastre, să se hotărască a-și face din Colportaj o ocupație a vieții lor, mai ales pentru că lucrarea de colportaj, este cea mai bună pregătire pentru

Școala Misionară, o pregătire morală și terială.

b) Facem apel special fraților noștri mani și ruși, să hotărască pe tinerii din munitățile lor pentru lucrarea de colportaj.

c) Recomandăm încă colportajul de o mai ales în timpul iernii, pentru toți frașurorile noastre, cari dispun de timp liber.

Comitetul de Acreditări a propus pe următorii frați în lucrarea misionară din Cămința Moldova de Sud pe anul 1929:

Predicatori: Const. Popescu, Șt. Oua N. Alexe.

Predic. Ajutori: Alex. Petrescu, Const. Teanu și Const. Andrieș.

Lucr. Bibliici: Dumitru Irod, Vasile Ză Rudolf Rainhaimăr și Anghel Panait.

Lucr. Interim: Gheorghe Luca.

Comitetul de Numiri a propus pe următorii frați la conducerea Conferinței Moldovei de Sud pe anul 1929:

Președinte: Const. Popescu.

Secretar-Cassier: Const. Andrieș.

Secret. Depart.: Dumitru Irod.

Diriginte Colportori: Vasile Zamfir.

Comitet: Const. Popescu, Nicolae A Ștefan Ouatu, Const. Andrieș și Șt. Ma

Ziua de Sâmbătă 24 Noembrie, a fost o bătoare plină de bucurie și binecuvântare pentru toți cei prezenți la conferință. Școala de Sabat a fost vizitată de 160 membri vizitatori, iar colecta a fost de 1185 lei.

Prezența Spiritului Sfânt a fost bine simțită la toate adunările acestei Conferințe Anuale și Dumnezeu să ajute, ca binecuvântarea primită în aceste zile, să rămână neștersă și să aducă pretutindeni roade pentru viața misionară.

Președinte C. Popescu.

Secr. Anc

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director și Red. resp.: } ȘT. DEMETRESCU

Prețul unui număr Lei 9.- Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

București IV.

Principii Biblice asupra ordinii și a păcii.

In comunitate nu există nici o independență absolută.

Pacea și ordinea sunt strâns legate. Unde nu se găsește ordine, nu poate fi nici pace. Dezordine înseamnă discordie. Apostolul Pavel, care învătă comunitățile întemeiate de el, ordinea strictă, a scris comunității din Corint: „Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii”. 1 Cor. 14, 33. Mai departe, tot în acelaș capitol, zice la vers. 40: „Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială”. Comunitatea nu trebuie să îngăduie nici cea mai neînsemnată dezordine, totul trebuie făcut cu rânduială, deoarece Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii și comunitatea este opera Sa.

Dezordinea este un element, adus în lume de Satana, având ca urmare discordia și un adevărat Babilon. Babilon înseamnă încurcături, discordie și dezordine. Comunitatea copiilor lui Dumnezeu este tocmai contrariul, căci aci domnește ordinea, unitatea și pacea. În Babilonul spiritual domnesc însă duhuri rele, dușmane ordinii, ființe ale dezordinii, cari ar dori să nimicască orice ordine. Biblia numește Babilonul spiritual „un locaș al dracilor” și în această locuință a încurcăturii și a celei mai mari dezordinii locuiesc duhurile, cari odată s'au ridicat împotriva ordinii din cer. Odată, aceste duhuri au fost ființe desăvârșite în ceata îngerilor sfinți din cer, până ce, în cele din urmă li s'a deșteptat dorința de a fi independente, și acest principiu al independenței a avut ca urmare ruperea legăturii cu Dumnezeu și cu îngerii cari au rămas credincioși lui Dumnezeu. În această privință spiritul profetic zice:

„Îngerii cari au căzut, doriau să devină independenți de Dumnezeu. Ei erau foarte frumoși, foarte strălucitori, însă depindeau de Dumnezeu în privința luminii pe care o aveau și în ce privește inteligența de cari se bucurau. Ei căzură din înalta lor poziție din pricina independenței lor”. „Mărturii”, Vol. 3, pag. 418.

Acelaș principiu al independenței eră și motivul de care au fost conduși clădătorii turnului din Babilon. Despre aceștia cetim: „Oamenii din Babilon au hotărât a întemeia o domnie independentă de Dumnezeu”. „Patriarhi și Profeti”, p. 115.

Spiritul independenței este spiritul îngerilor răi, și principiu independenței este temelia Babilonului spiritual. Spiritul copiilor lui Dumnezeu este un spirit al comuniunii și al

strânsei legături, așa că în comunitate nu există nici o independență absolută. Deci, comunitatea nu se compune din membri, cari fiecare își menține independența sa, ci dimpotrivă, toți ca membri ai comunității, după cum se exprimă atât de frumos apostolul Pavel: „tot trupul”, adică comunitatea întregă, „este încheagat”. Col. 2, 19. „Inchegarea” este cu totul contrară principiului independenței. În textul amintit ni se spune, că suntem „închegați” prin Capul, care este Hristos. Acelaș apostol scrie așa de minunat și simplu despre aceasta către Efeseni, în capitolul 4, vers. 15. 16, unde ni se spune că Hristos este Capul, și prin El întregul corp este încheagat și fiecare încheietură strâns legată. Hristos, deci alcătuește tot trupul, și El este Acela, care l-a „încheagat” bine.

UN SINGUR POPOR, O SINGURA SOLIE.

Apostolul Pavel vorbește numai de un singur trup, de o singură comunitate. Astfel el zice: „Este un singur trup, un singur duh”. Ef. 4, 4. Domnul adună astfel în acest timp din urmă un popor din toată lumea, care este după felul amintit în Apoc. 14, 12: „Aici este răbdarea sfinților, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. În poporul acesta nu se găsească desbinări; el este un singur popor și are în lumea întregă o singură lucrare. Bine înțeles că există o grupare a membrilor în comunități, a comunităților în Conferințe, a Conferințelor în Uniuni, a Uniunilor în Diviziuni, și acestea la rândul lor strângându-se în Conferința Generală; însă toate comunitățile „bine alcătuite”, și „bine încheagate”, formează trupul, condus de un singur spirit. Despre acest punct de mare însemnătate, cetim în „Mărturii”:

„Dumnezeu are o singură comunitate pe pământ, care se compune din aleșii Săi, ce țin poruncile Lui. El conduce un singur popor, și nicidecum niște vlăstare sălbatece, răsărite la întâmplare, unul ici și altul colo”. „Mărturii pentru Predicatori”, p. 61.

Cuvintele acestea pe cât sunt de simple pe atât sunt și ușoare de înțeles. Ele ne spun, că Dumnezeu conduce o comunitate și un popor unit, iar nu niște ființe răzlețe. Aceasta chiar corespunde întocmai profetei biblice cu privire la mișcarea adventă. Cum ar putea afirma cineva, că-l conduce Dumnezeu, dacă el vrea să meargă independent și izolat de acest popor, pretinzând în acelaș timp că el crede „Mărturiilor”?

AUTORITATEA CONSFATURIIL.

Singurul duh în comunitate, despre care vorbește Pavel în Efeseni 4, 4, este un duh al sfatului și al consfătuirii. În Isaia 9, 6 Hristos este numit „Sfetnic” și în capitolul 11, vers. 2, ni se spune, că pe El se va odihni Duhul Domnului, „duh de sfat”. Prin urmare, Duhul lui Hristos este un duh al sfatului și al consfătuirii, și prin acest Duh al cerului, „tot trupul este încheșat și strâns legat”. Principiul independenței stă în directă contradicție cu duhul consfătuirii și al încheșării. În comunitate nici un membru nu este independent, chiar dacă are o funcțiune. Nici unul nu stă izolat de tot, ca și cum ar reprezenta o comunitate întreagă, făcând numai ce crede și ce vrea el. De aceea fiecare presbiter are în jurul său sfatul comunității sau comitetul, și tot astfel, nu există nici un președinte, care să nu aibă pe lângă el un comitet. Cine posedă acest duh al comuniunii și al consfătuirii, este totdeauna gata nu numai pentru a da sfat, ci deasemenea el este mereu dispus să asculte și sfatul fraților și să stimeze părerea lor. Acest gând îl exprimă apostolul Iacob, zicând că înțelepciunea care vine de sus este „ușor de înduplecat”. Iac. 3, 17. Cine posedă această înțelepciune din cer, nu-și ridică părerea proprie deasupra sfatului fraților. În Biblie cetim despre un om care nu s'a lăsat înduplecat de nimeni. Socotindu-se mai înțeles decât ceilalți, nu a cerut sfatul nimănui. Sfânta Scriptură nu zice despre el, că ar fi fost un om înțelept, ci dimpotrivă noi cetim: „... el este așa de rău încât nimeni nu îndrăznește să-i vorbească. Să nu-și pună domnul meu mîntea cu omul acela rău, cu Nabal, căci cum îi este numele, așa este și el; Nabal (Nebun) îi este numele, și este plin de nebunie”. 1 Sam. 25, 17. 25. Un astfel de om de sigur nu trage nici un folos din legătura cu copiii lui Dumnezeu, căci el n'are duhul comuniunii și al consfătuirii, ci posedă duhul independenței, împotriva căruia Biblia și Mărturiile ne avertizează atât de serios. În Mărturiile găsim o foarte clară dezvoltare a acestui subiect. Intr'un loc cetim:

„Necredința face pe om să creadă, că independența individuală ar mări însemnătatea noastră și, că înseamnă slăbiciune a supune hotărîrii comunității concepția noastră proprie despre ce e drept și bun; însă admiterea unor astfel de sentimente și păreri este nesigură și ne va duce la anarhie și încurcătură. Hristos a văzut, că unirea și comuniunea creștină sunt necesare în lucrarea lui Dumnezeu și de aceea a recomandat-o ucenicilor Săi. Și istoria creștinismului, de atunci până azi, do-

vedește, că numai în unire este putere. Fie deci, ca părerile personale să dea supă autorității comunității”. „Mărturiile”, Vol. 9, pag. 19.

DOUA MARI ANTITEZE.

Acî este vorba de două principii cu deosebite, formând două mari contraste

Pe de o parte: 1. Duhul comuniunii strânsei legături; 2. Duhul consfătuirii, fiecare stimează pe celălalt mai mult pe sine și supune comunității propria lucrare; 3. Duhul ordinei și al organizației, descoperă înțelepciunea lui Dumnezeu lucrarea Sa și între poporul Său.

Pe de altă parte: 1. Duhul independenței care duce la anarhie și încurcătură; 2. Duhul care disprețuiește părerea și sfatul fraților și-și înalță propria sa părere; 3. Duhul dezincluziei și al dezorganizației.

Pe o parte avem principiile sfinte ale Bisericii în comunitatea urmașilor lui Isus. Pe cealaltă parte se găsec principii distrugătoare, pe cari le folosește Satan în lupta sa împotriva comunității lui Dumnezeu. Acestea din urmă sunt mijloacele deosebite de luptă ale duhurilor răutății, sunt răspândite în văzduhuri, după cum Pavel. Un alt pasagiu din „Mărturiile” despre aceasta:

„Spiritul despărțirii de lucrători și al ritului dezordinei se găsește chiar în aerul care-l respirăm”. „Mărturiile”, Vol. 9, pag.

După cum am văzut, acest spirit al independenței, care „desparte” și dezorganizează nu este spiritul lui Hristos. Nu, căci saia cea mare care apăsă asupra sufletului lui Pavel, exprimată atât de clar în rugăciunea de la 1 Cor. 12, 13. Preot a lui Isus, este unitatea credinței și unitatea comunității copiilor lui Dumnezeu. El se roagă: „Dar nu numai pentru acestia rog, ci și pentru cei ce vor crede într'un Dumnezeu după cuvântul lor, ca toți să fie una: una în credință și în comuniune. Această cină mare apăsă și pe inima lui Pavel, și el, inspirat de Duhul Sfânt, el evidențiază foarte clar în epistolele sale unitatea credinței și unirea în comunitatea copiilor lui Dumnezeu. El scrie căt nu se poate mai lămurit: „singur trup” și „o singură credință”. Ef. 5. Zicând mai întâiu: „Căutați să păstrați unitatea Duhului, prin legătura păcii”, el sublege prin aceasta amândouă lucrurile: unitatea atât a trupului cât și a credinței; an un singur trup, iar nicidcum părți sau membre independente; o singură credință, nicidcum diferite păreri și concepțiuni. Versetul 13 vorbește despre „unirea cre-

teii" comunității. Impotriva acelor, cari nu stau în armonie cu aceste învățături ale Sfinței Scripturi, ci din contră, răspândesc cu totul independenți de comunitate propriile lor păreri, fie prin publicarea independentă de scrieri, fie verbal, suntem avertizați solemn din partea Spiritului profetic. Astfel de persoane sunt numite prin Spiritul profetic „stele pribegitoare”, față de cari comunitatea trebuie să ia o atitudine hotărâtă, deoarece Dumnezeu nu este cu astfel de persoane. O avertizare de felul acesta, pe care ar trebui să o jinem minte, sună:

„Cerule și îngerii sfinți lucrează tot ca să unească, să aducă pe oameni la unitatea credinței, să fie toți un corp. Satana se împotrivesc la aceasta și este hotărât, să împrăstie, să desbina și să aducă în oameni sentimente diferite și contrare, așa ca rugăciunea Domnului Hristos să nu fie împlinită, când a zis: „Nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei cari vor crede în Mine prin cuvântul lor; ca ei toți să fie una; după cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi, ca lumea să creadă, că Tu Mă trimiși”. Ioan 17, 20. 21. Isus voește, ca credința poporului Său să fie una. Dacă unul merge și predică una, iar un altul cu alte păreri predică altfel, atunci cei cari cred prin cuvântul lor, cum ar putea fi una? Atunci se produce deosebire de idei și păreri.

„Am văzut, că, dacă poporul lui Dumnezeu vrea să prospereze, atunci trebuie să ia o poziție hotărâtă cu privire la aceste lucruri și astfel să rețeze influența acelor cari aduc desbinare și despărțire, pentru că învață sentimente și idei contrare din corpul Comunității. Unii ca aceștia sunt *stele căzătoare* (pribegitoare). Ei par că dau oarecare lumină; ei mărturisesc și poartă puțin adevăr; și astfel amăgesc pe cei fără experiență. Satana îi umple cu spiritul său, dar Dumnezeu nu este cu ei; Spiritul său nu locuște în ei.” „Mărturie”, Vol. 1. pp. 326. 327.

Care să fie greșeala principală a acestor „stele pribegitoare”? Este, după cum am văzut deja în cele precedente, spiritul independenței, care desparte și dezorganizează. Pentru a da un exemplu potrivit, reproducem încă o mărturie, adresată unui frate, cu numele A. care urmă să fie exclus, fiindcă își răspândia părerile sale proprii și nesocotia sfatul fraților:

„Dacă ai fi urmat (frate A.) lumina, pe care ți-a dat-o Dumnezeu; dacă ai fi urmat instrucțiunile fraților; dacă ai fi ascultat de sfaturile lor; atunci te-ai fi salvat pe D-ta și ai fi ferit de vorbiri de rău prețioasă cauză adevărului. Dar, cu toată lumina primită, ai

dat publicității sentimentele D-tale. Dacă D-ta nu repari cele ce ai făcut, va trebui să fie o datorie pentru poporul lui Dumnezeu, să-ți retragă simpatia și frăția, pentru ca să salveze impresia care se produce în public cu privire la noi ca popor”. „Mărturie”, Vol. 1, pp. 359. 360.

Cât de important este pentru noi, comunitatea celor rămași, îndemnul din 1 Cor. 1, 10: „Să aveți toți același fel de vorbire, să n'aveți desbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într'un gând și o simțire”. Această idee este confirmată prin Spiritul profetic într'un chip foarte solemn, zicând: „Fie, ca oricine pretinde, că urmează pe Hristos, să stimeze pe alții mai mult decât pe sine. Strângeți-vă; strângeți-vă cât mai aproape! În unire e puterea și biruința; în discordie și separare e slăbiciunea și înfrângerea. Aceste cuvinte mi-au fost vorbite din cer. Ca trimisă a lui Dumnezeu, eu vi le spun vouă”. „Mărturie”, Vol. 5, pag. 488.

(Va urma)

...

DIN CAMPANIA CU REVISTA DE TOAMNA

Au răspândit până la 25 reviste:

Elefterie Cucu, Victor Bălbaie, Lazăr Arzoiu, Bucur Mihăilescu, I. Dumitru și A. Dumitru, Fl. Postelnicescu, I. Văcaru, Hristea Belu, Maria Crăcănescu, I. Mazilu, A. Puțini-chici, T. Opriș, I. Goia, Iulia Mazilu, Iuliana Czedula, Matei Petre, C. și Profira Trașcă, G. Grigorescu, Stan Cimpocescu, D. Oprișan, P. Tene, T. Rusu, A. Țăranu, Gh. Stoica, A. N. Darie, Andrei Martiș și Ana Pinteș, Emil Cucera, Gh. Ghinea, I. Chicoș, M. Teodorescu, Maria Suflea, Steliana Anton, P. Patrontașu, A. Petruș, Voiculescu Mihail, I. Bratuta, I. Cârstoian, I. Dumitrache, T. Dumitrescu, Ioan Mosorică, M. Iordan, Șt. Eftimiș, P. Olteanu, Joița Bălăsoiu, Dragu Gh. Colea, Lenuța Antemir, Sofia Izvoreanu, Nicolae Facă.

Au răspândit dela 25 până la 50 reviste:

D. Paraschiv, T. Coconcea, Gh. Sibianu, Chi-riță Doagă.

Au răspândit peste 50 reviste:

Ioan N. Petrescu, Z. G. Niculescu, C. Borzea, Gh. Stoican.

Ținem să facem observația că cele de mai sus nu sunt decât numele comunicate până acum la Redacția noastră; suntem însă convingși că mai sunt încă cu mult mai mulți cari și-au depus ostenele în această Campanie cu Revista de Toamnă.

...

Desvoltarea Școlii de Sabat în Comunitate.

Școala de Sabat pregătește sufletele noastre spre a le desăvârși, sfințindu-le prin credința în Cel Sfânt. „Eu Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr“.

Școala de Sabat este un prilej și pentru desvoltarea „spiritului creștin“, simțind astfel, să venim în ajutorul celor, ce n'au gustat, ca noi, „cât de bun este Domnul“.

Noi simțim să ducem deci solia îmbucurătoare din casă în casă, între vecini, rude și prieteni, lăsând o influență de bunătate, iertare, pace și bucurie peste tot.

Noi dorim să contribuim, ca și popoarele cele mai sălbatice să cunoască și să guste, „cât de bun este Domnul“, deaceia, aducem darul nostru cu rugăciune și un dar special în al 13-lea Sabat, pentru un loc anumit, a cărui nevoie strigă către inimile noastre.

Este îmbucurător să vedem, cum Domnul ne sprijinește, să pășim mereu înainte. În trimestrul al doilea noi am numărat în Uniune 8.139 membri; în trimestrul al treilea, cu toate greutățile ivite cu formalitățile pentru eșirea din biserică, totuși, s'au putut boteza încă 102 suflete. Aveam la finele trimestrului al treilea 8.241 membri.

Bucuria noastră este sporită prin aceea, că pe băncile Școlii de Sabat numărăm 10.364 școlari, cari sperăm a fi socotiți în curând drept copii ai lui Dumnezeu. Ne întristăm însă, văzând, că nu vin toți regulat la școală; căci constatăm o prezență de 65%, în loc de sută la sută.

Cred, că am putea face o regulă mai bună, ca să venim în ajutor cu un sfat pentru aceia, cari întâmplător lipsesc 2—3 Sabate.

Frații, cari lipsesc în Sabat, să nu lipsească pentru a primi binecuvântările dela Tronul Părintesc. Ei trebuie, ca în drum unde se găsec, să aibă cu ei Biblia și lecțiunea. Învelită lângă sacul cu merinde; și în Sabat, când soarele s'a coborât, să stea în studiu, în cântări și rugăciune, în spirit cu frații comunității lor: rugându-se pentru ei și pentru familia lor, pentru țara noastră, ca și pentru locurile cele mai îndepărtate. Apoi să pună darul lor într'un loc sfânt, spre păstrare. Așa vor face și în Sabatul următor și alt Sabat, dacă nu pot să se adune cu frații dintr'o comunitate organizată.

Acum, după trei Sabate, iată, că poate veni în fine iafăș în comunitate, în clasa sa. Grija lui va fi, ca văzând pe fratele instructor, să-i spună despre lipsa sa, dar, că totuși a făcut

școala de Sabat în drum. Iată și „Darul“ me pe cele trei Sabate.

În felul acesta procedând, fratele instructor va pune peste liniuțele din Sabatele; sente câte un p. p. p. Astfel se va corecta dreptate o greșală, care — rămânând în c. net — pentru un caz ca cel de sus, n'ar fi rect. Dacă însă fratele a luat parte în altă munitate, atunci el a fost trecut acolo ca vizitator, și poate rămâne în comunitatea sa; sent, adică cu liniuță. Sigur, că fratele pu acolo *darul său* și în clasa aceea este trecut vizitator.

Un membru, care n'ar proceda după aceea regulă, însemnează, că este un călcător al batului sfințit și binecuvântat.

Să ne ferim, fraților, de a profana Sabat

Dacă suntem bolnavi, încă ne putem ru cu stăruință pe patul nostru de suferință procedând cu darul nostru cu aceeași gr. iubitoare ca și când am fi în adunare.

Dacă zicem, că nu știm carte, și n'avem n. Biblie, nici lecțiune, — cece e foarte trist constat — totuși, noi în pădure, unde ne-găsi, am putea să ne rugăm lui Dumnezeu să vorbim cu oamenii din apropierea noastră despre Marele Medic al lumii, mărind și sf. țind Sabatul prin lucrarea misionară care e la îndemână s'o facem: să venim în ajutorul celor ce ar avea nevoie să fie mângăiați și să ne rugăm cu ei, dându-le speranța pă prin Hristos, care a murit, ca noi să fim i *dacă credem.*

Frații diriginți să ia notă și să cetea instructorilor, cari să explice bine și c. această dreaptă corijare.

Este imposibil, ca 35% din membrii noș să nu se *bucure de binecuvântări* în Sabatul sfânt, care este — cum zice Spiritul P. fetic — o „agrafă de aur“, ce unește pe Dumnezeu cu poporul Său.

Să fim foarte atenți, ca să nu neglijăm ține Sabatul, chiar dacă împrejurările ne l. imposibil de a ne găsi la timp în comunitate sau grupa noastră.

Cred, că această lipsă vine și din cauza, unii membri, făcând Sabatul în „Clasa Familie“, ei nu sunt bine socotiți.

Trebuie, ca la fiecare trimestru, cei c. urmează să facă parte din clasele de familie să nu fie trecuți în grupele celor, ce treb. să fie prezenți în adunare, ei în carnetul special, al claselor de familie pe cari Diriginții le păstrează sub ochii săi, sau îl încredințea

...nu instructor aparte. Aceste clase de familie, să fie vizitate de două-trei ori pe trimestru, astfel încât în al 13-lea Sabat cineva din instructorii ajutori sau diaconi să fie câte unul în fiecare clasă de familie, spre a-i ajuta și a aduce și situația lor — plicul lor — cu prezența și darul. Diriginții să nu neglijeze și să ști. fiecare membru unde va face Sabatul în cursul trimestrului. Aceasta este o sfântă datorie a Dirigintelui, ca în carnetul său să fie toți membrii, toți prietenii, cu însemnarea clasei unde va face Sabatul.

Nu neglijați fraților datorii, pentru cari ingerii se ocupă așa de serios, înscriind în cărți

activitatea noastră și grija noastră față de răspundere, pe care Domnul, nu omul, ne-a pus-o pe umeri! „Jugul Meu este bun, și povara Mea este ușoară“. Această asigurare să stea la temelie grijii și osteneții slujitorilor în școala de Sabat și.... cu Domnul tot 'nainte, din biruință la biruință!

„Biruitoarelor îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am biruit și stau cu Tatăl Meu, pe tronul Său“. Apoc. 3, 21.

Secretarul Șc. de Sabat.

...

Misiunea Internă.

PROGRAMUL LUCRĂRII MISIONARE DIN LUNA FEBRUARIE 1929.

Subiect: *O Mișcare de Reformă.*

Acest subiect se găsește tratat prin spiritul profetic, în broșura „*Incheierea lucrării*“. Se va citi rar și cu voce tare.

Apoi se pot pune următoarele întrebări către toți membri:

1. În ce constă Mișcarea de Reformă văzută de Spiritul profetic?

R.— Mulți laudau pe Dumnezeu! Un spirit de rugăciune cuprinse pe toți. Sute și mii vizitau familii și le descoperiau cuvântul lui Dumnezeu. (Deci, spiritul nu vorbește că cei sfinți să fugă din biserică.)

2. După cele cetite, unde am înțeles că trebuie să începă Mișcarea de Reformă?

R.— Chiar în persoana noastră. Noi personal trebuie să primim influența Spiritului Sfânt, râvnind și stăruint în rugăciune după o viață mai sfântă.

3. Ce va rezultă din această reînsuflețire personală și mișcare generală în favoarea sufletelor.

R.— Incheierea lucrării în satul meu, în orașul meu, în județul nostru, în țara noastră.

4. Prin ce mijloace de lucru putem grăbi această incheiere?

R.— Dacă facem ca revistele și broșurile noastre, să răsară ca mugurii primăvarații, în fiecare casă, aducând speranța revederii cu Hristos pe un pământ nou, în care este bucurie și fericire veșnică.

Instrucțiuni pentru comitet.

Este bine înțeles, că, fără o armată bine organizată și reînsuflețită prin pilda conducătorilor ei, nu se pot dobândi victorii. Nici noi, prin neascultare, prin dezorganizare sau prin delăsare nu putem contribui cu nimica la încheierea lucrării.

Stăruiți ca fiecare membru să ia parte ac-

tivă, cu una, două sau chiar trei lucrări. Așa, sora B. lucrează cu cercul Tabita, ia parte și la grupa de „Răspândire a literaturii“ și mai merge să viziteze și pe bolnavi în spitale sau pe cei închiși în închisoare. O soră care are ca țintă să facă fericit un cămin, este bine să se oțelească în toate nevoile vieții; o creștină se rușinează să fie servită de alții; dânsa trăește să vină tuturor în ajutor, părinților, fraților săi, vecinilor, și în comunitate este gata pentru orice muncă grea și obositoare. Munca îmbujorează fața și dă înfățișare trupului, format pentru a mângâia și a sluji.

În program, fiecare diriginte al grupărilor comunității, dă un mic raport verbal despre numărul membrilor grupii sale, pe care i-a și însemnat într'un carnețel, făcut poate chiar dintr'o coală de hârtie îndoită în opt. El arată și planul făcut cu grupușoara sa pentru lucrul lor de specialitate. E gata să-și înceapă să execute planul, și toți se roagă ca Spiritul Sfânt să le vie în ajutor pentru ținta lor.

Dirigintele și cu Secretarul completează și schița grafică ce s'a trimes pentru lucrarea misionară, îndemnând ca fiecare să aducă săptămânal raportul său în Școala de Sabat, odată cu darul său, deasemenea completează schița grafică în fiecare lună în ajunul orei misionare, aceasta spre încurajare.

Broșura „*Timpul și Lucrarea*“ vine în ajutor diriginților, pentru a-și făuri un spirit iubitor și lucrător. Frații predicatori și lucrători, cât și comitetele stau la dispoziția diriginților pentru a-i sfătui cum să înceapă și să încurajeze mica lor grupă, pe care Domnul vrea să o binecuvinteze și să o încununeze cu glorie în ziua încoronării.

(Vezi urmarea la pag. 32).

Programul adunării „C. M. V.” din luna Februarie 1929

Săptămâna a doua.

Subiect:

„RUGĂCIUNE ȘI LUCRARE PERSONALĂ”.

- 1) Cântare de deschidere și rugăciune.
- 2) Raport.
- 3) Apel.
- 4) Cântare sau muzică.
- 5) Temă: Chemarea la lucrare personală.
- 6) Recitare (după alegere).
- 7) Lectură: Fiecare membru al Cercului M. V. un câștigător de suflete. (Se va citi de 2 persoane).
- 8) Muzică sau Cor.
- 9) Câteva experiențe scurte, și întreținere din Straja Dimineții.
- 10) Cântare de închidere și rugăciune.

Notă pentru Diriginte: Ținta acestei ore misionare a Cercului M. V. să fie: a da noui imbolduri, pentru rugăciune și lucrare personală în Cercul M. V. Nu există lucrare mai importantă. Se poate afirma cu drept, că pentru orice străduință misionară cu succes, se necesită lucrare personală. Cercul M. V. ar trebui deci să tindă într'acolo, ca fiecare membru al său să desvolte o vie activitate misionară în a câștiga suflete pentru Domnul. Cercul M. V. ar trebui să fie o școală pentru formarea unor buni câștigători de suflete.

CHEMARE LA LUCRARE PERSONALĂ.

Prin întrebări corespunzătoare sau vreo altă formă potrivită studiului, dirigintele să se străduiască, a desvoltă punctele următoare:

1. Pentru a săvârși lucrarea Sa, Isus S'a sfințit, însă nu pentru Sine Insuș, ci pentru aceia cărora El voia să le ajute. Ioan 17, 19. El a fost sfințit pentru o anumită lucrare.
2. În marea mulțime care înconjură pe Isus, El niciodată nu a trecut cu vederea pe acela care avea nevoie de ajutorul Său. Mat. 9, 20—22.
3. Unele din cele mai prețioase texte din Biblie sunt cuvintele pe cari le-a rostit Isus când a lucrat cu câte o persoană în parte. Ioan 3, 16; 4, 14; etc.
4. Nouă ne-a fost încredințată aceeași lucrare și ne-au fost puse la dispoziție aceleași mijloace pentru îndeplinirea acestei lucrări, ca și lui Isus. Ioan 17, 18.
5. Nelegiuitul este despărțit de Dumnezeu. Isaia 59, 1.
6. Creștinul, care stă într'o adevărată legătură cu Dumnezeu lui, este o persoană mijlocitoare, un mediator, care are menirea, de

a aduce pe păcătos până într'atât, ca să impace cu Dumnezeu. 2 Cor. 5, 17—20.

7. Fiecare creștin adevărat, care prin f' lui de viețuire își câștigă încrederea lui Dumnezeu și a oamenilor, poate să fie even' singurul mijloc, de care dispune Dumnezeu pentru ca printr'insul să-și creieze un con' cu vre-o inimă împovărată de păcate.

8. Acel ucenic al lui Isus, care a stat aproape de Maestrul său, și probabil cu teă mai bine ca ceilalți metodele Sale lucru, scriind către comunități, zicea:

a) că cel ce vede pe fratele său păcătur' să se roage pentru el;

b) că, drept răspuns la astfel de rugăci' Dumnezeu îi va da păcătosului vieță;

c) că această vieță pentru păcătos îi va dat' aceluia, care se roagă. 1 Ioan 5, 16.

9. Dacă Dumnezeu ți-a dat vieță per' un păcătos, atunci El așteaptă, ca tu o transmiți aceasta aceluia, pentru care fost dată, și ca tu să-l pui pe acela în le' tură cu Dumnezeu.

FIECARE MEMBRU AL CERCULUI M. V. UN CĂȘTIGATOR DE SUFLETE.

Nu fiecare câștigător de suflete este membru al Cercului M. V., dar fiecare membru al Cercului M. V. ar trebui să fie un câștigător de suflete. Aceasta este o dorință dreptățită, căci Isus a zis: „Veniți la Mine și vă voi face pescari de oameni”. Cum s' lucrurile cu privire la aceasta la voi în Cercul M. V.? Dacă Maestrul ar veni pentru să-și scrie semnul pe fiecare membru al Cercului M. V., cine ar fi dispus, ca să-I aj' într'adevăr la această importantă lucr' pentru salvarea altora; va avea El să tre' pe lângă careva dintre voi? Nu este această lucrarea, săvârșirea căreia ați promis-o? salvarea sufletelor formează preocup' principală a membrilor din Cercul M.

„Oricare ar fi profesiunea cuiva, prin său interes ar trebui să fie, ca să câștige suflete pentru Hristos. Poate, că nu va a' ocazia, sau nu va posedă capacitatea, ca țină cuvântări în adunare. însă totuș va teă să lucreze cu sufletele în parte” „*Desire of Ages*”, p. 822.

„Fiecare poate să facă ceva pentru lucr' Toți, cari au lucrat serios și în mod altu' pentru salvarea sufletelor trec în fața Dumnezeu drept neprihăniți”. „*Testimoni Vol. V p. 395*.” „Isus Hristos Și-a dat vie' pentru salvarea sufletelor și totuș, voi, c

cunoașteți iubirea Sa faceți așa puține eforturi pentru a comunica binecuvântările harului Său acelor pentru cari El a murit. O astfel de indiferență și neglijare a datoriei pune în uimire pe ingeri. La *judicata de apoi* va trebui să vă întâlniți cu sufletele pe cari le-ați neglijat. În această zi mare veți fi acuzați prin voi înșivă și condamnați prin voi înșivă". *Idem. Vol. VI p. 425.*

Toți membrii Cercului M. V. sunt chemați a fi câștigători de suflete și zilele în cari putem lucra se scurg repede. În curând va sosi *ziua de apoi*. Domnul să ajute ca niciunul din membrii noștri ai Cercului „M. V.", să nu fie acuzat prin sine însuși nici condamnat prin sine însuși în ziua aceea. Nu credeți însă, că dacă fiecare din voi în ziua aceea va voi să audă cuvintele: „Bine slugă bună și credincioasă....." ar trebui să facem eforturi mai mari de cum ați făcut până acum? Pe un vechiu cadran solar din Londra erau scrise următoarele cuvinte: „Ingrijește-te de afacerile tale proprii". Aceste cuvinte probabil au contribuit la aceia ca mulți în diferitele lor afaceri să-și grăbească pașii. Prin ce vor fi convinși însă membri Cercului M. V. în scopul de a participa la marea lucrare pentru salvarea sufletelor? Gândiți-vă ce ar însemna dacă fiecare s'ar „ingriji de afacerile lui proprii" și ar continua cu aceasta până la venirea Maestrului când ar urmă ca Acesta să dea răsplata fiecăruia!

Dacă spiritul te îndeamnă să lucrezi pentru cineva, atunci nu te da înapoi dela aceasta. Rămâi în strânsă legătură cu Maestrul și urmează conducerii Sale. Cercetează persoana pentru care te simți îndemnat de a lucra. Asociază-te intereselor ei, caută să-i cunoști afacerile cum și viața familiară. Cercetează cine-i sunt tovarășii, încearcă de a te pune în poziția ei și cu chipul acesta vei putea câștiga simpatia acelei persoane. Gândește-te la aceea că mecanismul omenesc este foarte fraged și sensibil și trebuie tratat cu precauție. Nu înșelă niciodată încrederea. Fii gata de a-ți sacrifica orice plăcere pentru persoana pe care încerci s'o conduci la Isus. Nu consideră niciun sacrificiu ca fiind prea mare dacă prin aceasta poți salva pe acest suflet. Fii voios de a munci din greu chiar și un timp mai îndelungat dacă este necesar. Spiritul profeției zice, că: „Pentru convertirea unei persoane ar trebui să luăm în contribuție în mod extraordinar mijloacele noastre". „*Testimonies*", Vol. VII. p. 22.

Dacă mergi la cineva cu scopul de a vorbi de starea sa sufletească caută să fiți numai singuri. Menirea ta este ca să câștigi persoana aceea pentru Hristos însă nu prin forță sau

constrângere. Nu va fi necesar, ca pe acela pe care încerci de a-l salva să-l faci atent la păcatele sale. Tu trebuie numai să-i descoperi pe Isus și să-i deschizi inimă ca el să-L ia pe Isus ca salvator al său personal. Fii politicoș, manifestă însă seriozitate și demnitate prin cuvintele tale. În cursul vizitei tale înalță-ți inima în rugăciune spre Dumnezeu. Dacă îți se oferă ocazia, roagă-te lui Dumnezeu împreună cu persoana respectivă înainte de a pleca. Lasă să se observe că salvarea acelei persoane pentru care tu lucrezi îți stă pe inimă și manifest-o aceasta prin comportarea ta.

Adună-ți toate puterile. Pe când pentru masele mari lucrezi mai mult în general, în acelaș timp poate vei lucra pentru unii în mod mai serios și mai stăruitor. Formează-ți o regulă ca în general să lucrezi numai cu tineri de acelaș sex cu tine. Pune toate mijloacele ce -ți stau la dispoziție pentru a salva pe aceia asupra cărora ți-ai concentrat puterile.

Manifestarea activității de iubire creștină este un bun ajutor pentru aceia cari stau în lucrare personală. Uzează de aceasta după posibilitate. Servește-te de literatură care se potrivește pentru câștigarea de suflete. Cu ocazia fiecărei vizite ia cu tine câteva din aceste scrieri. Dacă găsești de cuviință discutați cazurile în adunările de rugăciuni și cu predicatorii competenți. Impărtășiți-vă unii altora experiențele. Învață dela alții, sau prin studiu didactic, în ce fel ar fi mai favorabil de a lucra în diferitele straturi sociale. Primește propunerile dela aceia, cari au avut dejă succes în soluționarea unor astfel de probleme în fața cărora te găsești tu acum. Căutați pe Domnul împreună în rugăciuni serioase, pentru ca fiecare dintre voi în puterea rugăciunii comune, să progreseze în lucrarea sa.

Dacă vrei să fii un câștigător de suflete încoronat de succes, trebuie să duci o viață, care dovedește puterea salvatoare și conservatoare a Evangheliei. Ce însemnatate are Evanghelia în realitate pentru tine? Te-a salvat din păcate? A îndepărtat orice păcat conștient din viața ta? Te-a liberat de griji? Te-a adus la punctul, ca inima ta să aibă „pacea deplină", când pământul este bântuit de strămătorări? Acesta trebuie să-i fie efectul. Viața ta nu poate fi în contradicție cu cuvintele tale atunci, când tu le vorbești altora de „fericita nădejde".

Gândește-te, ce însemnă: „a iubi, cum a iubit El!" Ce schimbare s'ar produce atunci în viața noastră. Dintro inimă, în care să-lăsluește această iubire, ar curge numai cu-

vinte dulci, prietenești, pline de sfințenie. O astfel de iubire „nu se poartă necuviincios”. Ea va înlătură din viața ta toate lucrurile imprudente și nefavorabile. O adevărată simplitate creștină se va manifesta în îmbrăcămintea noastră; va putea fi observată în purtarea noastră și va rezulta din conversațiile noastre. Această iubire va fi menită să transforme viața tineretului într-o viață cu adevărat frumoasă. Fiecare ar trebui să tindă spre această viață ca nu cumva imperfecțiunea caracterului său să constituie o piatră de poticnire pentru acela pe care încercăm să-l salvăm.

Credința constituie o altă cerință importantă pentru a putea câștiga cu succes suflete. Noi trebuie să ieșim plini de speranță și voioși din cămăruța noastră, în așteptarea unor mari succese. Și de ce nu am încerca lucruri mari pentru Dumnezeu și nu am aștepta lucruri mari dela Dumnezeu, căci Maestrul a promis că va fi cu tine și lângă tine, în lucrarea ta?!

Nu te așteptă la timpuri lipsite de încercări. Nu există o altă lucrare căreia vrăjmașul sufletelor i s'ar împotrivi mai intensiv ca unei active lucrări personale. Mulți ani în urmă în Iudeea, el a avut ocazia să cunoască valoarea acestor metode.

Un salvator credincios al sufletelor primește o mare răsplată în viața sa. Nici o lucrare nu produce inimii omenеști o bucurie mai mare și chiar dacă veșnicia nu ar fi rezervat nici-o răsplată pentru câștigătorul de suflete, lucrarea sa ar fi una din cele mai nobile și mai fericite pe acest pământ. Dar cei ce-și sacrifică viața pentru salvarea celor pierduți vor primi o răsplată veșnică. Ce credeți însă că va fi cea mai plăcută surpriză?

Presupunem că într-o dimineață, umblând pe străzile Noului Ierusalim un străin te-ar oprî pe cale: „Nu-ți pot mulțumi în de ajuns. Dacă nu m'ai fi adus la Isus, nicicând nu aș fi fost aci. Dacă nu ai fi dus o viață creștinească atât de corectă și n'ai fi manifestat un interes atât de viu față de mine, niciodată n'aș fi fost salvat”. Poate există vreodată o surpriză mai mare și mai plăcută decât aceasta? Nu vei simți oare că ai fost răsplătit în măsură bogată pentru străduințele tale pe pământ?

Mulți tineri, aruncând sămânța își pregătesc terenul nu numai pentru o singură surpriză ci pentru multe surprize de felul acesta. *Aparții și tu acestor semănători?* Mulți așteaptă dela tine, că să-i aduci la picioarele Mântuitorului și ocazia de a-i putea salva trece repede. În curând va fi prea târziu. Acum aveți multe scuze de adus pentru a nu lucra

la mântuirea prietenilor voștri, deși spirite vă îndeamnă ca să le vorbiți. Aceste scuze însă nu vor ajunge când Maestrul divin va veni și vă ceară socoteală. Oare voi ca Misionari Voluntari vreți să vă feriți de această datorie și să vă îngrijiți numai de afacerile voastre proprii. În cercul vostru ca Misionari Voluntari ar trebui să vă îndemnați unii pe alții la salvarea sufletelor. Satan va încerca să vă îngreuneze lupta, căci el cunoaște prea bine importanța acestei lucrări. Inșă nu doriți voi să căutați pe aceia după cari Maestrul Divin nu trimite. Nu doriți voi a îndeplini înconștient născută misiune? Nu doriți voi ca să stăruieți în aceasta până când veți izbuti să-i faceți ca să primească pe Isus ca Mântuitor al lor personal, asigurându-se astfel de viață veșnică? Căutați în fundul inimii voastre explicația pentru ce trebuie să lucrați neincet la salvarea altora.

SAPTAMANA PATRA.

Luați ca bază programul din săptămâna trecută și faceți-vă singuri programul pentru săptămâna a patra. Faceți să se cetească de două persoane subiectul: „*Pregătirea necesară*”, repetat în Curierul Misionar din luna aceasta.

Obișnuiți-vă să cetiți rar, tare, și păstrând punctuația. Faceți aceasta cu frații cari știu a intona bine o lectură. O cetire nu trebuie să fie monotonă. Apoi, fiecare cetitor face o reflexie personală de două sau trei minute arătând simțământul său cu care a rămas, și pe care îl împrumută și altora ca îndemn.

Luați cu voi și tineri prieteni, și căutați să folosiți talentele lor în „Cercul vostru”. Dați-le ocazie să vie și ei în program.

Puneți și bucăți muzicale în program, cari să fie cântate cât mai exact; cântări potrivite, pentru dezvoltarea simțului muzical, spre lauda lui Dumnezeu.

Spuneți în 15 minute experiențele făcute în Dumineca dela 3 Februarie.

Nu vă uitați că vremea e rea, și duceți solia mai ales pe vreme rea, când oamenii stau în casă, fără lucru. Spuneți-le că-i iubiți, pentru că Domnul îi iubește și El vă trimete.

Nu uitați hotărîrea de a face o colecție pentru fondul de educație, după îndemnul din săptămâna a patra din Ianuarie, și păstrați înaintea voastră ținta.

Repețiți pe dinafară textele din Straja Dimineții.

Insemnați-vă în mod regulat pe scara grafică trimisă, lucrarea misionară a tineretului, care să ia ca regulă: *lucrarea și raportarea săptămânală*.

(Vezi urmare la pag. 32).

Indemnuri către tineretul advent în noul an.

În urma întrevederii cu diriginții tineretului din București, am înțeles, că tineretul nostru dorește să pășească mai serios în „lupta pentru cunună“. Împărăția lui Dumnezeu se ia prin stăruință! Ar fi o greșală de neiertat, să înfățișăm tineretului nostru, creștinismul Advent, ca un fel de organizație formală în jurul Sabatului.

Creștinismul Advent, este, o solie, purtată de o armată de misionari creștini, spre a sluji omenirii în scop de a o salva și a o avertiza, în vederea apropiatei reveniri în mărirea a Domnului.

Această noțiune înseamnă activitate din iubire, activitate mânăată de sacrificiu; de un sacrificiu, care credem, că va fi încununat prin victoria finală spre glorie eternă.

Increzători, neșovăelnici în sângele lui Hristos, care a curs și pentru păcatele noastre, am priceput, că nici o împrejurare ispititoare nu ne-ar putea stăvili drumul spre Împărăție, afară de lipsa noastră de voință, și renunțarea noastră, de a rămâne ascultători până la moarte de solia, primită prin credință.

Ca să dovedim prin fapte credința noastră, ne-am hotărât, ca în anul 1929, să întreprindem o mai vie activitate în jurul nostru.

Ținta noastră: o bună influență, o stăruitoare lucrare cu literatură, o corectitudine sfântă în administrarea darurilor lui Dumnezeu, încredințate nouă.

Pentru atingerea țintei am înțeles, că: rugăciunea, studiul, și activitatea misionară, sunt pârghiile de susținere a țintei, ce ne-am propus.

Tineretul este invitat, în consecință, a se forma în grupe de rugăciune în familie și în comunitate, să desvolte prin cetit sau narat, subiecte din cărțile noastre de literatură și reviste, împreună cu subiectele biblice, după planul din „Straja Dimineții“, care ar contribui la cultivarea minții și desăvârșirea spiritului necesar, pentru un timp ca acesta, înființându-și fiecare o modestă bibliotecă și rânduiind cel puțin o oră de cercetare și studiu pe zi pentru lărgirea cunoștințelor. Procedând astfel, credem, că suntem pe căraea cea bună a unei desvoltări sigure.

Pentru ca tineretul nostru să se poată consfătuși, pentru cele mai bune planuri în diferitele lucrări misionare, și a se cunoaște mai de aproape, venind cu experiențele lor la masa comună, credem, că în centrele, unde este posibil, tineretul să se adune Duminecă,

odată, sau de două ori pe lună, după planul făcut cu comitetul comunității, care va ajuta această activitate, făcută în scop instructiv și misionar.

Dumineca, după ora misionară din Sabat, se fixează, pe orice vreme, ca zi în care tineretul, împreună cu comunitatea, și separat, va face colportaj organizat, urmărind planul orașului sau comunele învecinate, căutând, să ducă literatura noastră din casă în casă, fie că este vreme bună sau rea, fie că sunt doi, sau trei.

În raportul din ora misionară se va menționa regulat numărul participanților, numărul revistelor, și suma pentru care s'a vândut, și adresele persoanelor, cari ar dori să vină în contact cu lucrătorii noștri.

Noi socotim în rândul tineretului nostru pe toți, între 15—30 ani, căsătoriți, sau necăsătoriți, tineri sau tinere, și credem, că ar fi o greșală, a se sustrage programului, căruia intenționăm să-i dăm o înfățișare cât mai instructivă, progresivă, pentru desvoltarea caracterului creștin, și pentru înfăptuirea lucrării misionare practice. Deaceia invităm pe diriginți, a înscrie în carnetele lor pe toți, grupându-i, în comunitățile mai mari, după aptitudinile lor, în raport cu spiritul organizației noastre misionare.

Pentru tineret, este timpul, să-și propună o vieață organizată, luptând să păstreze o linie de conduită așa, ca să lase o bună influență peste tot.

Corpul, sufletul și spiritul trebuiesc desvoltate armonic. În locul luxului, să punem curățenia ca temă: o locuință aerisită, un pat curat, veșmânt îngrijit, aer, și iar aer și o hrană vegetară abundentă. Minteia noastră trebuie cultivată prin studiu sistematizat, după nevoile personale.

Spiritul nostru trebuie desăvârșit prin rugăciune și aprofundarea Sfințelor Scripturi, după metoda din „Straja Dimineții“ și lecțiunile din Școala de Sabat.

Lucrarea cu literatură trebuie să angajeze tineretul nostru într'un efort de întrecere, atât pentru a-și forma un capital personal pentru studiu la școala misionară, sau a veni în ajutorul celor chemați la școală, cât și pentru ca să putem participa la conferințe, adunări de tineret și alte excursii pentru lărgirea cunoștințelor, după cum cugetăm, să orânduim—dar mai ales pentru desvoltarea caracterului de ostași în armata Prințului

Emanuel. Noi trebuie să ne gândim și la un congres al tineretului în Uniunea noastră română, care s'ar putea organiza pentru anul 1930, dacă tineretul nostru se hotărăște la o serioasă organizare prin ascultarea și practicarea îndrumărilor, ce se vor da.

Noi nu ne-am putea prezenta dezorganizați, lipsiți de spiritul de disciplină, atât de necesar armatei lui Hristos, fără a păgubi enorm cauza Domnului, care a venit, să caute și să mântuească. Noi trebuie să putem arăta concetățenilor noștri, că Isus este cu adevărat educatorul nostru și că noi suntem cu adevărat oameni din Casa lui Dumnezeu.

Organizați-vă în fiecare comunitate, căutând, să pătrundeți prin rugăciune și consfătuire, aceste necesare recomandățiuni frățești, ce vin din iubire și experiență. Puneți stăpânire pe voința voastră, supuneți prin

stăruință, Eul vostru, care este și dușmanul cel mai de temut a persoanei voastre. Conștrați-vă deci pe altar ca o jertfă vie. Hotărâți-vă, să ziceți „Nu“ când împrejurările vor să vă acapareze și priviți tot mai sus..... și mai sus. Scriți Secretarilor voștri, să vă vină în ajutor, și strigați pe Domnul; iubindu-l și sprijinindu-l unii pe alții în rugăciuni și în slăbiciuni și nu uitați, că împreună cu Domnul vă iubesc și eu, dorindu-vă un ar nou, sănătos și victorios prin Isus Domnul și gloriosul Prinț, care se va întronă ca Rege al regilor, și care nu va zăbovi în împlinirea făgăduinței Sale:

„Vin curând și răsplata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după fapta lui. Apocalips 22, 12.

Petre Păunescu.

PREGATIREA NECESARA.

COLPORTAJUL CA PREGATIRE PENTRU LUCRARE DE PREDICARE.

Tinerii găsesc în colportaj una din cele mai bune ocazii de a câștiga însușirile necesare pentru lucrarea de predicare. Să meargă în sate și'n orașe spre a vinde cărți, cari conțin adevărul pentru acest timp. În această lucrare vor găsi ocaziunea de a rosti cuvinte de viață, și sămânța adevărului pe care o seamănă și răsar și va aduce fructe. Prin legăturile lor cu lumea și prin prezentarea cărților noastre ei vor aduna experiențe, pe cari nu le-ar putea câștiga nicicând prin predicare.

Dacă tinerii merg la colportaj cu dorința fierbinte de a ajuta semenilor lor, atunci ca urmare a străduințelor lor se va strânge un seceriș pentru Domnul. Atunci ei pot să meargă ca misionari în afară spre a vesti adevărul, rugându-se neconținut pentru o mai puternică lumină și pentru conducerea Spiritului Sfânt, ca ei să poată ști să rostească la vreme potrivită cuvinte pentru cei osteniți. Să se folosească de orice prilej pentru a face fapte de amabilitate și bunătate, amintindu-și că ei fac vizite pentru Domnul.

Toți, cari doresc o ocaziune de a servi ca adevărați predicatori, și cari voesc să se predea lui Dumnezeu fără rezerve, vor găsi în colportaj ocaziune de a vorbi despre multe lucruri relativ la viața viitoare nemuritoare. Experiențele astfel câștigate vor fi de cea mai mare valoare pentru predicatorul începător.

Numai prin tovarășia Spiritului Sfânt, atât bărbați cât și femei, vor deveni capabili pentru a fi păstori ai turmii lui Dumnezeu. Cultivând cu plăcere gândul că Hristos este tovarășul lor, în mijlocul celor mai grele experiențe și probe, ei vor simți o temere sfântă și o sârbătorească bucurie. Ei vor învăța să se roage în timpul lucrului. Se vor exercita să aibă răbdare, prietenie, bunătate și spirit de ajutorare. Ei vor practica adevărata creștinească curtenie, gândind că Hristos, Tovarășul lor, nu are plăcere de cuvinte sau simțiminte aspre și neprietenoase. Vorbirea lor va fi curată; puterea de a vorbi va fi socotită ca un dar prețios, care le este împrumutat pentru o lucrare înaltă și sfântă.

Reprezentantul omenesc va învăța să reprezinte pe Tovarășul dumnezeesc, cu care el este întovărășit. Celui Sfânt, și nevăzut, el îi va dovedi respect și venerațiune, fiindcă el poartă jugul Său și învață purtarea Lui curată și sfântă. Cine crede în acest dumnezeesc Asistent se va desvoltă, va crește. „Mărturiile“, Vol. VI, p. 322.

Siliți-vă tinerilor să cunoașteți pe Domnul, și veți simți că El se ivește ca frumoasele „zori ale dimineții“. Osea 6, 3. Căutați neîncetat să vă desăvârșiți pe voi înșivă. Căutați cu seriozitate sfântă legătura cu Mântuitorul. Trăiți prin credința în Hristos. Faceți lucrarea pe care a făcut-o El. Trăiți pentru salvarea sufletelor, pentru cari El Și-a dat viața. Căutați să ajutați în orice chip pe toți aceia, cu cari veniți în contact.... Vorbiți cu Fratele

vostru mai mare, care va desăvârși pregătirea voastră, „poruncă peste poruncă, învățătură peste învățătură, puțin aci, puțin acolo”. Isa. 28, 10. Strânsa legătură cu Acela, care S'a dat pe Sine ca jertfă spre a salvă o lume pierdută, va face din voi slujitori plăcuți ai lui Hristos. „Mărturii”, Vol. VI, p. 416.

STUDIUL BIBLIEI ESTE NECESAR PENTRU DESTOINICIE.

Acei tineri, cari doresc să se dedice în lucrarea de predicare sau cari au și făcut aceasta, trebuie să fie bine familiarizați cu orice lanț al istoriei profetice și cu orice învățătură dată de Hristos. Înțelepciunea sau priceperea prinde putere, se desvoltă și se ascute prin întrebuintarea ei activă. Trebuie să lucreze, căci dacă nu, slăbește. El trebuie educat să gândească, să-și facă obiceiul de a gândi căci astfel va pierde mult din facultatea sa de a gândi. Tânărul predicator să se lupte cu temele cele mai grele ale Cuvântului lui Dumnezeu, și atunci mintea lui va fi pe deplin deșteptată. Dacă el cercetează cu stăruință marile adevăruri ale Sfintei Scripturi, el va deveni în stare să țină predici, cari conțin o solie clară și hotărîtă, și cari vor ajuta ascultătorilor să aleagă calea cea dreaptă.

Un predicator care se aventurează să învețe pe alții adevărul, în timp ce el are numai o spoială de cunoștință a Cuvântului lui Dumnezeu, intrăstează Spiritul Sfânt. Inșă, cine începe cu cunoștinți simple și spune ceace el știe, căutând în acelaș timp să lărgească cunoștințele sale, acela va deveni în stare să facă o mare lucrare. Cu cât adună mai multă lumină în sufletul său personal, cu atât mai mult va putea să împartă altora lumina cerească.

În lucrarea de predicare nu trebuie să se dea pe față nici o slăbiciune. Solia adevărului, pe care noi o vestim, este atotputernică. Inșă mulți predicatori nu-și ocupă mintea cu tema de a cercetă lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Dacă ei doresc să devină puternici în slujba lor, și să câștige experiențe, cari i-ar face destoinici să ajute și altora, atunci trebuie să învingă deprinderea de a fi leneși la cugetare. Faceți ca să se consacre cu toată inima în lucrarea de a cercetă Scriptura, și le va veni o nouă putere. Cevă dumnezeesc vine și se unește cu ostelile omenești când sufletul insetează după Dumnezeu. Inima doritoare poate să zică: „Fii liniștit suflet al meu în Dumnezeu, căci El este nădejdea mea”. Ps. 62, 5.

Predicatorii, cari voesc să lucreze cu succes la salvarea sufletelor trebuie să fie cercetă-

tori ai Biblicii și bărbați ai rugăciunii. Este un păcat să fii neglijent în studiul Cuvântului, când încerci să înveți pe alții acest Cuvânt. Cine cunoaște valoarea sufletelor, știe, că pentru el însuș este prea primejdios de a fi întârziator în progresul său în ce privește știința dumnezească și deaceea el fuge la stânca adevărului, spre a primi înțelepciune, cunoștință și putere, spre a face lucrurile lui Dumnezeu. El nu este liniștit până ce nu a primit ungera de sus.

Când slujitorul lui Dumnezeu își face din Cuvântul lui Dumnezeu un tovarăș statornic, el câștigă tot mai multă capabilitate de a lucra. Inaintând neconținut în cunoștință, el devine tot mai capabil să reprezinte pe Hristos. El este întărit în credință și poate da necredincioșilor o dovadă despre plinătatea darului și a iubirii, cum este ea în Hristos. Mintea sa este o visterie din care el poate luă spre a îngriji de nevoile altora. Prin lucrarea Sfântului Spirit adevărul va fi imprimat în simțământul lui, și toți cari primesc adevărul dela el și pentru cari el va da seama într'o zi, vor fi foarte binecuvântați. Cine se invrednicește în acest chip pentru lucrarea de predicare, aceuia îi este asignată răsplătirea, care este făgăduită acelor cari au întors multe suflete la dreptate.

Cetirea lucrurilor tratând despre credința noastră, cetirea argumentelor, aduse de pana altora, este un foarte bun și însemnat ajutor, însă acestea nu dau spiritului cea mai mare tărie. Biblia este cea mai bună carte din lume pentru a da cultură intelectuală. Studiarea ei dă valoare minții, memoria se întărește și înțelegerea se ascute mai mult decât prin studierea altor subiecte, cuprinse de filozofie omenească. Marile învățături, pe cari le relatează Sfânta Scriptură, simplitatea demnă cu care ea le tratează, lumina, pe care ea o aruncă asupra problemelor mari ale vieții, aduce priceperii putere și tărie.

Cine vrea să rămână credincios lui Hristos în marea luptă, care ne stă înainte, trebuie să pătrundă mai adânc decât părerile și învățăturile omenești. Solia mea către predicatorii bătrâni și tineri este: Țineți cu zel orele voastre de rugăciune, studiu biblic și cercetarea de sine. Consacrați o parte din fiecare zi pentru a cercetă în Scripturi și pentru a cultivă legătura cu Dumnezeu. Numai El singur vă poate umple cu aspirații nobile, și poate formă caracterul vostru după modelul cel dumnezeesc. Apropiati-vă mai mult de El prin rugăciuni serioase și atunci El va umple inimile voastre cu intențiuni înalte și sfinte, cu o dorință adâncă și sinceră după curățenia și claritatea cugetelor.

O adevărată cunoaștere a Bibliei poate fi câștigată numai prin ajutorul aceluia Spirit prin care a fost dat Cuvântul. Și pentru a-l putea cunoaște trebuie să trăim printr'ânsul. Tot ceea ce poruncește Cuvântul lui Dumnezeu, să facem. Tot ce făgăduiește, să cerem.

(Urmare dela pag. 25).

Observație. „Timpul este scurt și forțele noastre trebuie să fie organizate spre a face o lucrare mare”. „*Timpul și Lucrarea*”, p. 26.

Nu pierdeți din ochi ținta: Organizați-vă. Nu este posibil ca o lucrare în dezordine să fie plăcută lui Dumnezeu. Priviți organizația într'un stup de albine și veți învăța că ordinea este temelie unei munci plăcute și fructuoase.

Dumnezeu, nu poate binecuvânta dezordine. *Ordine și ascultare, ascultare și ordine.*

Infigeți adânc aceste pietre de hotar, spre a clădi comunitățile să poată sta în vremuri furtuoase.

Inainte! Tot inainte!

P. P.

Vieța ce se află într'ânsul este vieța, prin puterea lui, trebuie să o trăim. Nu atunci când Biblia este astfel ținută, poate să fie cercetată cu succes. „*Educație*”, p. 18 „*Slujitorii Evangheliei*”, pp. 96—100.

...

(Urmare dela pag. 28).

Observație. Strângeți în Cercul Tinerilor pe toți tinerii între 15—30 de ani, fie că s-au căsătorit sau nu. Toți au nevoie de a fi învățați cu sfaturi speciale și să facă o lucrare pregătire, pe care o vom dezvoltă în viitor.

Puteți înscri nu numai membri dar și persoane serioși cari vor să lucreze cu Domnul. Pot înscri și membri mai în vârstă, dacă doresc.

Departamentul M. V.

NECROLOG.

La 26 Decembrie 1928 a încetat din viață, în urma unei fulgerătoare scarlatine, fiica noastră *Magdalena* în vârsta de 12 ani și jumătate. Elevă în clasa a 2-a de Liceu și întâia la clasificație în toți anii, ea făcea bucurie părinților și dădea loc la cele mai îndreptățite speranțe.

Eră atât de convinsă de apropierea „fericitei nădejdi” a venirii Domnului, — încât din cauza firei ei miloase și iubitoare—de mai multe ori își arătase dorința, mai bine să moară înainte de venirea plăgilor și a războiului celui mare, decât să trăească, să vadă atâtea suferințe.

Domnul i-a împlinit dorința și a dus-o la odihnă; iar noi ca părinți, am avut ocazie să simțim atât de greu răul cel mare venit pe lume prin păcat și moarte, dar și mângâierea și ajutorul mult mai mare, produse prin prezența Domnului cu noi în durere și de făgăduința învierii dreptilor, făgăduință cu care Domnul însuși Se mângâie de moartea copiilor Săi.

Copiii și tineretul tuturor Comunităților din

București au condus cu cântări de coruri *Magdalena* până la mormânt, cu care ocazie un număr de câteva sute de persoane au putut să audă din *Evanghelia iubirii* lui Dumnezeu cuvinte de mângâiere și speranță creștină, și tite de iubiții frați *Păunescu, Mocanu, Baue* de tatăl *Magdalenci*.

Mângâiați și susținuți de Domnul, înțeleg acum, cât de mult ne iubește Dumnezeu, și dat morții pe Fiul Său pentru noi; și având un motiv mai mult, să zicem din toată inimă și cu mult dor:

„*Amin! Vino, Doamne Isuse!*”

Ștefan și Corina Demetrescu

...

În ziua de 15 August 1928 a încetat din viață sora *Tinca Al. Zăvoianu*, membră comunității *Buzescu* din *Jud. Teleorman*, nădejdea de a se împărtăși de învierea celor drepiți.

G. Florescu.

...

Sora *Antonia Badolan*, din comunitatea *Grivița-Tutova*, în etate de 18 ani, a fost călăuzită de Domnul la odihnă pe ziua de 7 Decembrie 1928. Sora și-a incredințat sufletul în mâinile Domnului, cu speranță de a avea parte la învierea dreptilor.